

Osteoartritida

Mezi nejčastější onemocnění kloubů psa patří takzvaná osteoartritida. Název zmíněného onemocnění se skládá z více částí: osteo znamená kosti, artr klouby a itis zánět). Osteoartritida se objevuje častěji s rostoucím věkem psů a touto chorobou jsou zvláště často postižena středně těžká až těžká plemena psů. Nejjednodušší definicí uvedené nemoci je „bolestivé onemocnění kloubů“. Pro toto onemocnění je charakteristické

Možné příznaky osteoartritydy:

- pes zaostává na procházkách, během procházky se častěji zastavuje,
- potíže při stoupání do schodů,
- nechuť pořádně se rozběhnout,
- pomalé, zdráhavé vstávání s problémy,
- viditelné kulhání,
- kňučení nebo vytí bolestí při dotyku zaníceného kloubu,
- odmítavost vůči dotykům,
- olizování postiženého kloubu a otáčení se k němu.

postupující poškození chrupavky kloubů, zánět kloubu s přibývajícím kloubní tekutinou, zbytnění vazů obklopujících kloub a změny kosti pod chrupavkou.

LÉČBA OSTEOARTRITIDY PSA

Cílem léčby osteoartritydy je zlepšení kvality života psa utlumením jeho bolestí, zlepšením funkce jeho kloubů a zpomalením procesu destrukce chrupavek. K medikamentózní léčbě osteoartritydy, k níž se při léčbě sahá nejčastěji, patří přípravky tlumící záněty, jež neobsahují kortizon (takzvaná nesteroidní antiflogistika).

Léčba však bývá poměrně často neuspokojivá. Příčiny spočívají na jedné straně v tom, že podávání léků nebývá vždy dokonale úspěšné (psi vyplivují tablety nebo jim sirup opět vytéká z tlamy), a na druhé straně v tom, že podávané léky mívají poměrně často nežádoucí vedlejší účinky. Hlavní problémy dosud používaných přípravků totiž spočívají v tom, že jejich bezpečnostní profil je velmi úzký. To znamená, že odstup mezi účinnou dávkou a přijatelnou dávkou, která je ještě bez vedlejších účinků, je velmi malý. Potřebná delší léčba proto poměrně často způsobuje poškození trávicího traktu pacienta. Tyto ne-

žádoucí účinky léků jsou provázeny průjmem a zvracením. Léky, jež byly až dosud k dispozici, tlumí většinou jen jeden enzym zánětu - takzvanou cyklooxygenázu (tlumič COX). Na zánětu se většinou podstatnou měrou podílí ještě druhý zánětlivý enzym, takzvaná lipoxigenáza (LOX). V současnosti se konečně objevil přípravek (účinná látka: tepoxalin) se dvojitým mechanismem účinku: tlumič COX i LOX. Účinná látka tepoxalin je odněkdy k dispozici pro psy ke tlumení zánětů a bolestí u akutních i chronických onemocnění svalstva i kostry. Díky tomuto mimořádnému způsobu účinku představuje tepoxalin velmi bezpečný lék.

Účinek tepoxalinu se skládá z následujících složek:

- silný bolest utišující účinek,
- silný účinek při tlumení zánětu,
- příznivý vliv na imunitní systém psa (zbrždění pohybu zánětlivých buněk do postiženého kloubu, omezení uvolňování látek vznikajících při zánětu).

Osteoartritida (zánět kloubů zasahující i kosti) představuje často diagnostikovanou chorobu především starších psů. Odněkdy je k dispozici nový lék k léčbě osteoartritydy. Na uvedeném léku je zvláštní to, že jde o přípravek tlumící záněty a současně bolest a je založen na dvojitým účinku (COX/LOX tlumič).

Co to znamená pro psa:

- zlepšenou pohyblivost,
- podstatně lepší možnost opět zatěžovat končetiny,
- bezbolestný pohyb nebo přinejmenším podstatné snížení bolestivosti,
- více radosti ze života.

Za zmínku stojí zvláště jedinečný způsob podávání. Tepoxalin je k dostání jako lyofylizát sušený mrazovou sublimací (tak zvaný Lyo-Tab). Přípravky Lyo-Tab se jen vkládají do ústní dutiny a bezprostředně po kontaktu se slinami se rozpadají. Pes je proto nemůže vyplivnout. Lék stačí podávat jednou denně. *MVDr. Nicola Franz (Ze zahraničních pramenů)*

Touto chorobou jsou zvláště často postižena středně těžká až těžká plemena psů